

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

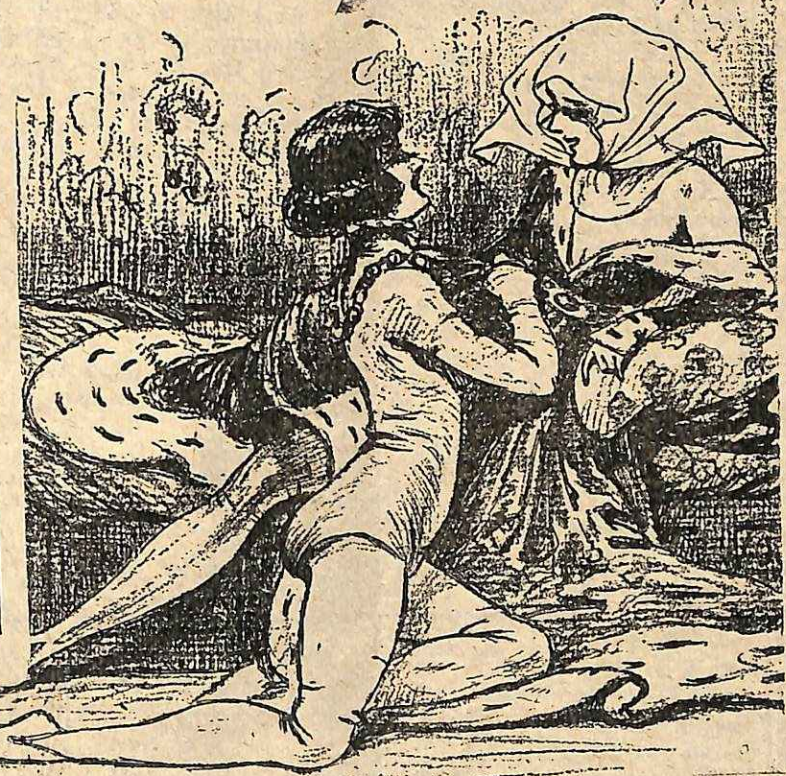

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ ΜΟΝΑΙ ΣΑΣ ΜΕ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΒΑΦΑΣ ΑΡΤΙ

ΔΟΥΚΡΗΤΙΑ ΝΤΕΛ ΦΕΝΤΕ

αὐτῆς, εἶδεν καὶ σὰς, εἶτα
τὸ Ἄνδρᾶ :

(Ἀπολογεῖ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΣΠΑΡΑΓΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

ΤΟΥ ΧΩΛ ΚΕΪΝ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

[Τι ὠφελεῖται ἄνθρωπος δὴν τὸν κόσμον ὅλον
καρδίᾳ καὶ ζήμειωσιν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ...]
(Εὐαγγέλιον)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἐντομεταξὺ ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Καίτη εἶχαν μείνει μόνοι στὸ σπίτι μαζί μὲ τὸ μωρό. Ἡ Καίτη ἦταν τρομερὰ ἀνήσυχη καὶ ἔτρεμε σὲ κάθε ἥχο, σὲ κάθε θόρυβο ποὺ ἀκούγε. Τὸ πρόσωπό της ἦταν κατάχλωμο καὶ ἰσχνὸ καὶ φάνερνε ὅτι εἶχε πολλὰς νύχτες νὰ κοιμηθῇ, νύχτες ποὺ τὴς ἐπέ-
ρασε τυχοδιώκτικα ἀγωνία καὶ θλίψη.

Ὅσο καὶ ἂν προσπαθοῦσε ν' ἀποδῶν ἢ νὰ κατὰστασὶ τὴν στέν πρόσφατο τοκετό της, δὲν τὸ κατάρθωνε. Ἀπέδιδε τὰ πάντα στὸ ὅτι εἶχε πάρει ἕναν ἄνδρα τὴν ὁποῖο δὲν ἀγαποῦσε. Θεωροῦσε τὴν αὐτὴ τῆς ἀξιομύμητο καὶ ἀ-
εισιμύμητο γι' αὐτὸ. Ἐπρεπε— σκεπτόταν— ν' ἀντισταθῇ στὴ θέ-
ληση τῶν δικῶν της καὶ νὰ μὴν πάρῃ τὸν Πῆτο.

Μετά λίγη ὥρα ἔφθασε ὁ Πῆ-
τος μαζί μὲ τὴν Γράνη καὶ τὸν Κασπρά. Ὁ παπᾶς ἔφθασε ἀ-
έως κατόπιν.

Ἡ Καίτη καθότανε μὲ τὸ παι-
δί στὴν ἀγκαλιά της καὶ τὸ κύ-
ταζε σπογγικᾶ. Τὸ παιδί κοιμέ-
τανε ἡσυχῶ μ' ἐκείνη τὴν ἰδιαί-
τερη ἐκφρασί τῆς ἀθωότητος ποὺ
παίρνουν τὰ μικρά τὴν ὥρα τοῦ
δνιου. Ὡστόσο, στὸ πρόσωπο τῆς
Καίτης ἔμενε πάντα ζωγραφισμέ-
νη ἡ ἰδία ἐκφρασί τῆς ἀνησυχίας.

— Παιδί μου, παιδί μου, εἶπε
ἡ Γράνη τρέχοντας κοντὰ στὴν
Καίτη, τὴν ὅποιον ἐπληροσε.

Ἡ Καίτη ἔμενε ἀδιάφορη χω-
ρὶς νὰ δώσῃ καμμιὰ ἀπάντησι.

— Ὁ παπᾶς εἶνε ἔδω, ἀγαπη-
μένη μου, εἶπε ὁ Πῆτος.

Τότε ἡ Καίτη σηκώθηκε ὀρθία
μὲ τὸ παιδί πάντα στὴν ἀγκαλιά
της. Σηκώθηκαν ἀμέσως καὶ οἱ
ἄλλοι καὶ σχηματίσανε ἕνα ἡτοι-
κώλιο μπροστὰ σὲ τῶν. Εἶχε
ἀρχίσει νὰ σκεπτεῖν καὶ ἡ
φλόγις τῆς φωτιᾶς σκέρπιζαν μιὰ
κίχνη ἀνταύγειαν στὰ πρόσωπά
τους.

— Ἦνε δ νονὸς καὶ ἡ νονὰ
ἔδω ; ρώτησε ὁ παπᾶς.

— Ὁ κύριος Φίλιππος Χριστι-
άνος θὰ εἶνε νονὸς καὶ ἡ Νάνση
καὶ ἡ Γράνη θὰ εἶνε νονάδες,
εἶπεν ὁ Πῆτος. Ἡ Νάνση πῆρε
τὸ παιδί ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Καίτης
καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ βαπτίσματος
ἀρχίσε μὲ τὴς τρομακτικὰς λέξε-
ς: «Κύριε Ἄγιε, ἐπειδὴ πάντες οἱ
ἄνθρωποι σφαλίσθησαν καὶ ἐ-
γεννήθησαν ἐν ἁμαρτίᾳ...»

Ἐξάφνα ὁ παπᾶς ἐπέστησε.
Ἡ Καίτη μὲ τὰ πρῶτα αὐτὰ λό-
για κλονίσθηκε καὶ σχεδὸν κόν-

τεψε νὰ πέσῃ κάτω. Ὁ Πῆτος
πρόλαβε ὅμως, ἔβγαλε τὸ χέρι του
γύρω ἀπὸ τὴ μέση της, τὴν κρά-
τησε ὀρθή καὶ ἡ τελετὴ ἀρχίσε
πάλι.

Ὁ παπᾶς πῆρε τώρα τὸ παιδί
ἀπὸ τὴ Νάνση καὶ ρώτησε.

— Τι ὄνομα θὰ τοῦ δώσουμε;
Ἡ Νάνση κύτταξε τὴν Καίτη
ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ἔδωκε καμμιὰ ἀ-
πάντησι καὶ φαινόταν ν' ἀνα-
πνέη μὲ δυσκολία.

— Καίτη, εἶπε ὁ Πῆτος, Καί-
τη θὰ τὸ δώσουμε.. ὁ Φίλιππος;
— Ναί, ἀπάντησεν ὁ Φίλιππος
ἀφηρημένως.

— Κατερίνα, εἶπε καὶ ἡ Νάνση.
Καὶ τὸ παιδί βαπτίσθηκε καὶ
ἀνοικίσθηκε Αἰκατερίνη.

Μόλις εἶχαν τελειώσει τὰ βα-
πτίσματα ἔφθασε καὶ ὁ γιατρός.
Ἡ Γράνη πῆγε
ἀμέσως τὴν Κα-
τερίνα κοντὰ
σὲ τὸν γιατρὸ καὶ
αὐτὸς ἀρχίσε νὰ
τὴν ἐξετάζῃ.

— Δὲν ἔχει
σχεδὸν τίποτα
τὸ παιδί, εἶπε
ἐκτὸς τελείως
τὴν ἐξέτασι.

— Τὸ ἔξεραι,
εἶπε ὁ Πῆτος.

— Ἀλλὰ ἴ-
σως ἡ μητέρα
τοῦ νὰ εἶνε λίγο
ἀδύνατη καὶ νε-
ορική, πρόσθεσε
ὁ γιατρός.

— Βέβαια, εἶπε ὁ Πῆτος.

— Δὲν τῆς λείπει νὰ κάμῃ κα
νένα μικρὸ ταξίδι;

— Σωστά, καὶ ἐγὼ εἶμαι αὐτῇ
τῆς ἰδέας.

— Θὰ τὴν ὠρελίσῃ πολὺ, ἔκα-
νε εἶπε ὁ γιατρός, ἀλλὰ ἀλλάξει
ἐντυπώσεις. Θὰ γυρίσῃ πλὴν δια-
φορετικὴ γυναίκα.

Ἐξάφνα ἡ Καίτη σηκώθηκε
ἀπότομα ὀρθή. Τὸ πρόσωπό της
ἦταν ξαναμμένο. Τὸ δωμάτιο ἀρχί-
ε νὰ τῆς γίνεταί ποῦ στενόχω-
ρο. Ὁ Πῆτος τὴν βοήθησε γιὰ
νὰ πάγῃ στὴν κάμαρά της ὅπου ἔ-
κκιζε μιὰ ἐξαιρετικὴ φωτιά. Τὴν
ἐτύλιξε καλὰ στὰ σκεπάσματα
καὶ ὁ παπᾶς ἀπατήσιν τῆς
ἰδίας γύρισε σκαδὸς ἔξω οἱ ὁ-
ποιοὶ εἶχαν γίνει πάρα
πολλοὶ ἐν ἑφ' ἡμέραις.
— Γιατί εἶχαν ἔλθει καὶ
πολλὰς γυναῖκες καὶ
καρτίαι. Ἀρχίσαν τώ-
ρα νὰ τραγουδοῦν καὶ
νὰ παίζουν καὶ σὲ τὴν

λοι ἀρχίσαν νὰ χορεύουν. Ἡ Καί-
τη τοὺς ἀκούε. Ἀπὸ τὴν κλει-
στὴ πόρτα ἔφθανε ὡς αὐτὴ ὁ θό-
ρυβος τῆς εὐθυμίας καὶ τῶν γέ-
λιων.

Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ὁ Πῆτος
ἀνοίγε τὴν πόρτα τῆς Καίτης καὶ
τὴν ρωτοῦσε:

— Τὸ ἀκούεις αὐτὸ, Καίτη;
Εἶνε πολὺ νόστιμο.

Μετὰ λίγη ὥρα ξαναγύρισε καὶ
ὁ Φίλιππος ποὺ ἐν ἑφ' ἡμέραις εἶ-
χε ἐγὼ ἔξω. Κρατοῦσε τὸ καπέ-
λο του σὲ ἕνα χέρι καὶ ἔνα χαρ-
τονέριο κοντὶ σὲ ἄλλο.

Προχῆς πρὸς τὸ δωμάτιο
τῆς Καίτης.

— Τὸ δωρὸ τοῦ νοσοῦ στὴ μι-
κρὴ Κατερίνα, εἶπε ἀνοίγοντας
τὴν πόρτα.

Ἡ Καίτη ἀ-
νοίξε τὸ κοντὶ
καὶ ἔβγαλε ἀπὸ
μέσα μιὰ μικροῦ
μικροῦ παι-
διοῦ ἀπὸ κόκκι-
νο βελούδο.

— Εἶσαι πολ-
λὸ καλὸς! τοῦ
εἶπε ἀνηχημέ-
να.

— Δὲν εἶνε
κανένα μεγάλο
πράγμα, ἀπάν-
τησε ἐκείνος καὶ
ἐκ νεὺ νὰ φύγῃ.

— Περὶ μινε,
τοῦ εἶπε ἐκείνη.
ἔχω κάτι νὰ
σοῦ πῶ. Κλείσε
τὴν πόρτα.

— Ἐκεῖνος ἐγὼ ἤξευρα ἀργὰ ὀρ-
θιο.

— Ἄν εἶνε ἡ παρουσία μου
ποὺ σὲ πειράζει Καίτη, γέμω,

τῆς εἶπε.

Τότε ἐκείνη σήκωσε τὸ πρέ-
σωπό της καὶ τοῦ εἶπε μ' ἕνα φι-
θύρισμα γεμάτο περιπάθεια.

— Πᾶρε με μαζί σου!

— Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον, Καίτη.
Τώρα εἶμαι παντρεμένη. Ὁ ἄν-
δρας σου ὁ ἀγαπᾷ τρυφερά.

Εἶνε καλύτερὸς μου χίλις φο-
ρές.

— Νομίζεις ὅτι δὲν ἔξεραι τί
εἶνε; τοῦ φώναξε πέρτοντας πᾶ-
νω σὲ μι' ἐλῆαρι. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν
μπορῶ νὰ ζήσω μαζί του πειά.

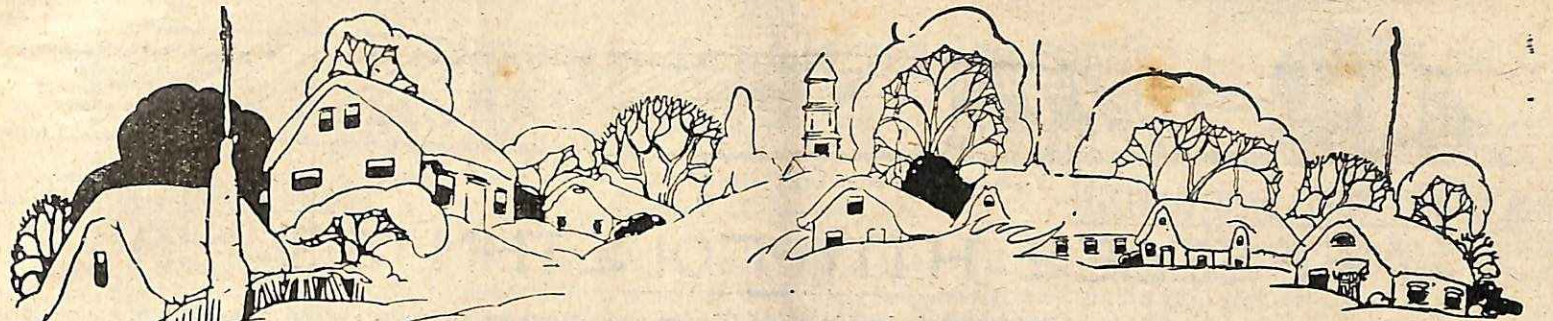
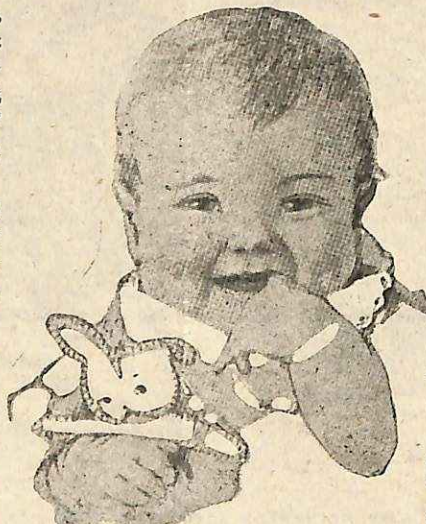
Αὐτὸ μὲ σκοτώνει... Σὺ λέω ὅτι
δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέ-
ρω πειά ἄλλο...

Μιλώντας ἔτσι ἡ Καίτη κατέ-
βηκε τὰ σκεπάσματα κάτω ἀπὸ
τὴ μέση της, σὺν τὴν ἐνο-
χλοῦσαν καὶ συνέχισε:

— Μ' ἀγαπᾷ; Μήπως δὲν ἐ-
πάρχισα καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἀγαπήσω;
δὲν μπορῶ... δὲν μπορῶ... Κάθε
λόγος του, κάθε ὁμιλία του μὲ
βασανίζει. Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω
σὲ σπῆτι αὐτοῦ. Οἱ τοῖχοι του μὲ
πλακώνουν, ὁ ἄέρας του μὲ πι-
γεῖ! Σὺ λέω, εἰ θὰ πεθάνω ἂν
δὲν μὲ δώλῃς ἔξω ἀπ' ἐδῶ. Πᾶρε
με, Φίλιππε, πᾶρε με, τᾶρε με!...

(Ἀπολυνθεῖ)

Ἐκεῖνος ἀπάντησε

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

Ο ΣΠΑΝΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Μιά φορά καὶ ἕναν καιρὸ ζοῦσε
μιὰ γρηὰ ποὺ εἶχε ἕνα μοναχο-
παιδί. Τὸ παιδί ἐκεῖνο ὅλοι τὸ
θεωροῦσαν γιὰ βλάκα. Μιά μέρα
τοῦ δίνει ἡ μάνα του ἕνα σακκου-
λάκι σιτάρι καὶ τοῦ λέει:

— Σῦρε, παιδί μου, σὲ μύλο
νὰ σ' ἀλέσουνε αὐτὸ τὸ σιτάρι.
Κύτταξε ὅμως νὰ μὴν πᾶς σὲ
μύλο ποὺ νὰ εἶνε σπανὸς ὁ μύλος
του, γιατί θὰ σὲ γελᾷσῃ καὶ
θὰ σοῦ τὸ κλέψῃ.

— Καλὰ, μάνα, τῆς λέει τὸ παι-
δί. Θὰ πάω...

Παίρνει λοιπὸν τὸν σιτάρι καὶ
φεύγει. Φτάνει στὸν πρῶτο μύλο
ποὺ ἦταν κοντὰ καὶ βλέπει ἕνα
σπανὸ μύλωνά ποὺ καθόταν ἔξω
ἀπὸ τὴν πόρτα.

Κοντοστάθηκε τὸ παιδί, τὸν
κύταξε καὶ σὺν εἶδε πῶς ἦταν
σπανὸς ἐξακολουθεῖς τὸ δρόμο
του.

— Ἐλα δῶ, παιδί μου, τοῦ
φώναξε ὁ μύλωνας. Γιατί δὲν
μοῦ φέρνεις τὸ σιτάρι σου νὰ σοῦ
τὸ ἀλέσω;

— Γιατί μοῦ εἶπε ἡ μάνα μου
νὰ μὴν πᾶς σὲ σπανὸ μύλωνά.

Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὸ παιδί
τράβηξε τὸ δρόμο του. Ὁ σπανὸς
ὅμως μύλωνας ἔτρεξε ἀπὸ ἕνα
ἄλλο μονοπάτι πρὸς τὸν σπανὸ, καὶ
βγήκε μπροστύτερα ἀπ' τὸ παιδί
στὸν ἄλλο μύλο ποὺ ἦταν παρα-
κάτω. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦταν ἐκεῖ
ὁ μύλωνας, κάθησε στὴν πόρτα
καὶ περιμένε.

Ἐπὶ τὴν κάποιαν ὥρα καὶ τὸ
παιδί ἐκεῖ, εἶδε τὸ μύλωνά, δὲν
τὸν ἀναγνώρισε πῶς ἦταν ὁ ἴδιος
ὁ προηγούμενος, καὶ βλέποντας
τὸν σπανὸ, κίνησε νὰ φύγῃ.

— Καλημέρα, παιδί μου, τοῦ
φώναξε τότε ὁ μύλωνας. Γιατί
δὲν ἔρχεσαι νὰ σοῦ ἀλέσω τὸ
σιτάρι σου;

— Γιατί μοῦ εἶπε ἡ μάνα μου
νὰ μὴν τὸ πᾶς σὲ σπανὸ μύλωνά.

Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὸ παιδί
τράβηξε τὸ δρόμο του. Ὁ
σπανὸς ὅμως μύλωνας ἔτρεξε
ἀπὸ ἕνα ἄλλο μονοπάτι πρὸς τὸν
σπανὸ, καὶ βγήκε μπροστύτερα ἀπ' τὸ παιδί
στὸν ἄλλο μύλο ποὺ ἦταν παρακάτω.

Σύμπτωση ὅμως νὰ λείπῃ καὶ
ἀπὸ καὶ ὁ μύλωνας. Κάθησε λοι-
πὸν ἐν πρῶτος μύλωνας στὴν πόρ-
τα τοῦ μύλου καὶ περιμένε νὰ

φτάσῃ ἐκεῖ τὸ παιδί.

Σὺν ἔφτασε τέλος τὸ παιδί, τοῦ
φώναξε:

— Καλημέρα, παιδί μου. Δὲν
μοῦ φέρνεις τὸ σιτάρι σου νὰ σοῦ
τὸ ἀλέσω;

— Νὰ σοῦ πῶ, τοῦ λέει τὸ παι-
δί, ἡ μάνα μου μοῦ εἶπε νὰ μὴν
τ' ἀλέσω σὲ σπανὸ μύλωνά, γιατί
θὰ μὲ γελᾷσῃ καὶ θὰ μοῦ τὸ
κλέψῃ. Σ' ὅσους μύλους ὅμως ἐ-
πῆγα ὡς τώρα ὅλο καὶ σπανὸς
μύλωνάδες βρήκα...

Μὰ ἀπόκαμα
πειὰ περιπατώντας τόση ὥρα καὶ
γι' αὐτὸ θὰ σοῦ τὸ δώσω ἐσένα.

Τοῦ ἔδωσε λοιπὸν τὸ σιτάρι
τοῦ σπανοῦ μύλωνά γιὰ νὰ τοῦ
τ' ἀλέσῃ. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἐκεῖνος
τοῦ λέει:

— Δὲν πᾶς, παιδί
μου, σὲ παρακλῶ νὰ
μοῦ γελίσῃς μιὰ σά-
μνα νερό...

Πᾶσι τὸ παιδί γιὰ
νερό, ἀλλ' ὅπου νὰ
γελίσῃ τὴν σάμνα καὶ
νὰ γυρίσῃ ὁ σπανὸς μύ-
λωνας εἶχε ἀλέσει τὸ
σιτάρι καὶ τὸ εἶχε πλά-
σει πῆγες. Ἐρχεται
τὸ παιδί σὲ λίγο.

— Τὸ σιτάρι μου,
τοῦ λέει τὸ παιδί.

— Ποῖο σιτάρι σου;

— Τοῦ ἀπαντᾷ ὁ σπανός.

— Τὸ σιτάρι μου ποῦ σοῦ ἔφε-
ρα νὰ μοῦ ἀλέσῃς...

— Τώρα; Νῆταν καὶ ἄλλο! Τὸ
ἔκανα πῆγες, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ
μύλωνας.

— Τὸ ἔκανες πῆγες; Καὶ τώ-
ρα τί νὰ κάνω ἐγώ; Τί θὰ πάω
τῆς μάνας μου;

— Ἐ, ἔχεις τί νὰ γίνῃ τότε;
Νὰ βάλουμε στοίχημα καὶ ὁποῖος
πῇ τὸ μεγαλύτερο ψέμμα αὐτὸς
νὰ πάρῃ τὴν πῆγες.

— Πῆς πρῶτος ἐσύ τὸ ψέμμα
σου; λέει τὸ παιδί.

— Εἶχα, λέει ὁ σπανός, κάποτε
ἕνα ἀγγοῦρι ποὺ ἦναι τοῦ ἄν-
δρου μου ποὺ ἦταν σπανὸ καὶ
ἄλλο μύλο ποὺ ἦταν παρακάτω.

Σύμπτωση ὅμως νὰ λείπῃ καὶ
ἀπὸ καὶ ὁ μύλωνας. Κάθησε λοι-
πὸν ἐν πρῶτος μύλωνας στὴν πόρ-
τα τοῦ μύλου καὶ περιμένε νὰ

μιὰ ἄκρη στὴν ἄλλη.

— Ἐγὼ, λέει τὸ παιδί, δεῖν ἡ
μάνα μου γέννησε τὴν κυρούλα
μου μ' ἔστειλεν ἐμένα γιὰ νὰ φέρω
τὴν μαμή. Πῆγα λοιπὸν καὶ τοῦς
τὴν ἔστειλα καὶ ἐκεῖ ποὺ γυρίζω
στὸ σπίτι μου βλέπω καὶ ἔρχεται
ἐν ἑφ' ἡμέραις...

Ποῦ νὰ τρέξω νὰ κρυφτώ
γιὰ νὰ γλυτώσω; Τί νὰ κάνω; Βλέ-
πω μιὰ κουκιά, τρέχω καὶ ἀνελ-
πίζω ἐπ' αὐτήν. Τὸ βῶδι ἀρχίσε τότε
νὰ τὴν χτυπᾷ μὲ τὰ κέρατά του,
μὰ ἐκεῖνη ἦταν χοντρή καὶ ἔτσι
δὲν μποροῦσε νὰ τῆς κἀνῃ τίπο-
τε. Στὸ τέλος ἀπελπίστηκε καὶ τὴν
ἐφυγε. Πᾶσα καὶ ἐγὼ νὰ κατέβω,
ἀλλ' ἦταν πολὺ ψη-
λὴ ἡ κουκιά καὶ δὲν
μποροῦσε. Βοήσῃ καὶ
τότε ἕνα σκυλὶν
στὴν τσέπη μου.

Τὸ βῶδι μόνον δὲν
ἔφτανε, τὸ βῶδι δι-
πλῶ περισσεύει. Τὸ
κρέμασα λοιπὸν καὶ
κατέβηκα. Ποῖν νὰ
πατήσω ὅμως κάτω
πῆδησα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

Τί νὰ κάνω τώρα ποὺ
ἔφτασα νὰ ἔχω φτυάρι καὶ ξυνά-
ρια γιὰ νὰ σκάψω τὴν ἄμμο καὶ
νὰ βγῶ; Τρέχω σπῆτι μου, παίρνω
τὴν ἄμμο καὶ βγαίνω. Ἐκεῖ ποὺ
πῆγα, καὶ καθὼς
ἦταν κάτω ἄμμεσ
χρόνη ἀλὸς μέσῃ
ὡς σὲ λαίμω!...

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΠΑΤΕΡΕΣ

Ένας ώριλος πρωθυπουργός της Βυρτεμβέργης. 'Η καταπίεσεις του λαού και το φρικτό του τέλους. Κρεμασμένος επί επτά χρόνια! Ποιος έφευγε τα χαρτονομίσματα. 'Ο χρηματιστηριακός πυρετός στο Παρίσι το 1720. Τα έξοδα της γαλλικής αβύσσος. 'Ο τύραννος των 'Αγγλικών 'Ινδιών Ουάρεν Χάστινγκς.

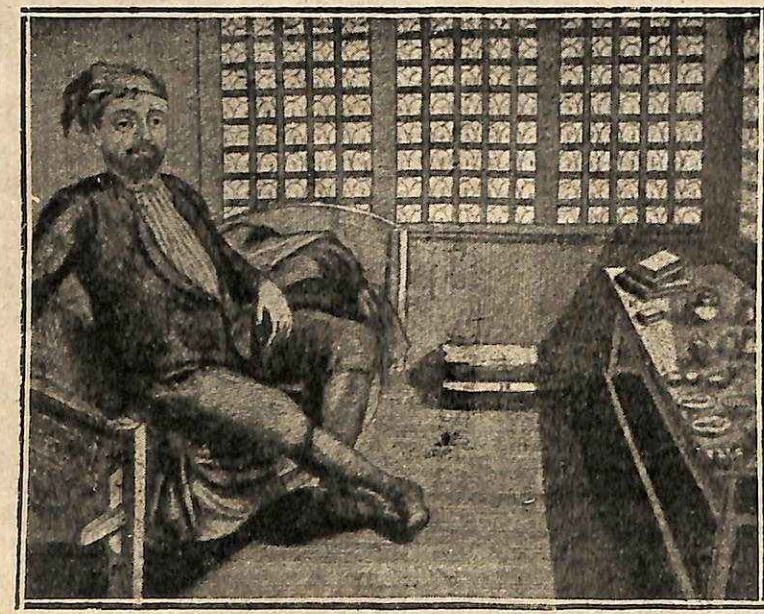

Ο Ουάρεν Χάστινγκς, ο Άγγλος διοικητής των 'Ινδιών

χαράνες, δέχθηκε με ιγναρτέρησι την τύχη του.
Όσοσο την ημέραν της έκταλσεως της ποινής του, τον έδωσαν κλαίοντα και οδυρόμενο ως την άγγυον. Τό άπειρο πλήθος που είχε μαζεσθή για να απολάσση το θέαμα, ήταν έξαλλο από ένθουσιασμό, βλέποντας τον δυνατόν του να πληρώνη όλα όσα είχε κάνει εις βάρος του. Δίπλα στην άγγυον είχε στήσει ιδιαίτερα έξεδρα για την Αύλη και πολλές από τις κυρίες που είχαν άλλοτε δεσθή με ευχαρίστησι τα κομπλιμέντα και τα δώρα του 'Εβραίου, παρακολούθουσαν τώρα με ζωηρό ενδιαφέρον τις τελευταίες του στιγμές. 'Η αλήθεια είναι ότι σπάνια είχε άνηθο, πο ένα τόσο αξιοπερίεργο άνθρωπο τον δυστυχισμένο 'Οπινχάιμερ. 'Η άγγυον του είχε στήσει μέσα σε ένα ιδιαίτερο σιδερένιο κλουβί και όταν τον άπρηγγόνισαν δεν τον κατέβασαν

στην 'Ολλανδία, στην Γερμανία και στην 'Ιταλία, παίζοντας στα χαρτοπαίγνια. Κατάρθωσε έτσι να περδίση δύο εκατομμύρια φράγκα τα όποια διασπάλησε όλα σε γλέντια. 'Εν τω μεταξύ όμως είχε φροντίσει να βοηθήσει τον γάμο να φαρμάσση την άμνην ιδέα του περί αντίσταστέας των χρυσών και μεταλλινών γανιμώδων μιμαράτων με χαρτονομίσματα της αυτής αξίας. Στο τέλος κατέρωσσε να συναντηθή με τον δούκα της 'Ορλεάνης, που μετά τον θάνατο του Λουδοβίκου ΙΔ' είχε αναλάβει την αντιβασιλεία του γαλλικού θρόνου, και του άνέπτυξε τις ιδέες του. 'Ο 'Αντιβασιλεύς δέχθηκε τις προτάσεις του Λάου και του έπέτρεψε να ιδρύσση μια ιδιωτική τράπεζα με μετοχές. Στην αρχή η τράπεζα άρχισάν να προσκεκτικται και εύσυνείθηται και έβγαζε μεγάλα κέρδη.

Τότε ο δούξ της 'Ορλεάνης που 'Ινδιών». 'Η 'Εταιρεία αυτή με τα άρρυθτα κέρδη που υπόσχονταν σε όσους άγόραζαν τις μετοχές της, έκανε όσες να έσφαθή σε αφάνταστο σημάιον το κερδοσκοπικό πνεύμα του κοράμην. 'Ετσι ή μετοχές της 'Εταιρείας των 'Ινδιών, των οποίων η άρχική αξία ήταν 500 λίρες, άνέβηκαν άμέσως στις 5000 λίρες, και στο τέλος στις 20000 !... Οι χρηματιστές είχαν μαζέψει στα χέρια τους άρρυθτες ποσότητες, ή κυβέρνησις είχε στα ταρπεί της πολυ περισότερα χρήματα απ' όσα της χρειαζόντουσαν και τέλος ο Λάου έγινε το 1720 άπονεργός των οικονομικών της Γαλλίας.
Αυτός όμως ο θράμβος δεν έμεινε πολύν καιρό. 'Ο Λάου είχε πολλούς έχθρους όχι μόνον προσωπικούς, αλλά και έχθρους του συστήματός του και ίδιος τους άδελφους Μαρί, οι όποιοι δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά να έσπεύρουν διαρκώς την δυσπιστία άναγίνον της κυκλοφορίας των χαρτονομισμάτων. 'Ετσι δημοφώνησαν σιγά-σιγά μια μεγάλη αντίδρασι κατά του Λάου και σε λίγον καιρό πλήθος κόσμου άρχισε να συγκεντρώνεται στα ταρπεί της 'Βασιλικής Τράπεζης και της 'Εταιρείας των 'Ινδιών και να ζητάη να του δώσουν τα χρυσά του νομίσματα τα όποια είχαν άντικαταστήσει με χαρτιά. Πορ' όλες τις προσπάθειες που έκανε ο Λάου για να καθυστερήσση τα πνεύματα και να βοηθήσση για τις πληρωμές, ή 'Βασιλική Τράπεζα έκηρύχθη τον Μάιο του 1720 σε πτώχευσι. Φυσικά άμέσως ή μετοχή της και τα χαρτονομίσματά της έπιασαν να έχουν και την ελαχίστη κυκλοφορία, όλα δέ τα πράγματα της πτωχής άνάγκης άνέβηκαν σε όλη δυσσώρευση. 'Η πτώσι που έπικράτησε τότε στην Γαλλία είχε τότε αφάνταστο. Τα δημόσια ταρπεί ήταν κι' έκεία άδεια και ο Λάου άναγκάστηκε τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους να άνακαλέσση όλη του την περιουσία και να φύγη. Μετά έννια χρόνια πέρασε στην Βενετία κατεστραμένος όλικώς και ήθικώς, βέβαιος όμως έσμε την τελευταία του στιγμή για την δροσότητα του συστήματός του. 'Η αλήθεια είναι ότι στήνέφαρμονή μόνονάπείσχε ο Λάου. Το σύστημα του ήταν πραγματικό και έσφαλές για το κρότος, πράγμα που το βλέπουμε σήμερα όπής σε όλα τα κρότα κυκλοφορούν χαρτονομίσματα. 'Εξ ίσου ένεργητικώς και βέβαιως γιάν την δροσότητα των πράξεών του, όπως και ο Λάου ήταν και ένας άλλος 'Άγγλος σύγχρονός του ο Ουάρεν Χάστινγκς, άπογονος μιας έσπερμένης βασιλικής οικονομικής πολιτικής. Αυτός είχε γεννηθή το 1732 στο Ουέστμινστερ και άρου μορφώθηκε με μεγάλη επιμέλεια και προσοχή στο Ουέστμινστερ και στην 'Οξφόρδη, άνέβηκε να όνι όπρησι και τα άργυρά νομίσματα αλλά κι' αυτά άκόρη τα χρυσά και άργυρά σερβίτσια του μοσμήν μαζεύθηκαν στα ταρπεί της Βασιλικής Τράπεζης και άντεκαταστήθησαν με χαρτιά.

Ο 'Οπινχάιμερ στην φυλακή του μπρος στο τελευταίο του πρόβλημα (Σύγχρονος χαλμογραφία)

δυσταρα για να τον θάψουν σάν άνηθο, αλλά τον άρσησαν άπεί κρηματικό άδιέξοδο που την είχε φέρει στα πρόθυρα της πτωχεύσεως με τα τρομακτικά έξοδα της Αύλης του, έδωσε στην τράπεζα του Λάου τον τίτλο «Βασιλικής Τράπεζης» και της άπέτρεψε να έδωσση άπερίοριστο άριθμό μετοχών, ή όποιες μπορούσαν να κυκλοφορούν και ως χαρτονομίσματα.
'Εν τω μεταξύ ή κυκλοφορία των μεταλλινών νομισμάτων ήμπεδίσσετο με κάθε τρόπο ως που στο τέλος άπρηγορησθή άντελώς. 'Ετσι όχι μόνον τα χρυσά και τα άργυρά νομίσματα αλλά κι' αυτά άκόρη τα χρυσά και άργυρά σερβίτσια του μοσμήν μαζεύθηκαν στα ταρπεί της Βασιλικής Τράπεζης και άντεκαταστήθησαν με χαρτιά.
'Εν τω μεταξύ ή γαλλική κυβέρνησις άπεφάσισε να στείλη άποίμους για να άμειταλλεύσση τις εύφορες πατάδες του Μισσισιππί, άνέθεσε δέ την πραγματοποίηση του σχεδίου της σ' αυτόν σε μια άμνημονική έταιρεία ή όποια έλαβε το όνομα 'Εταιρεία των

Αναγκασθήσε να έπαυσθή σ' ένα ναυαγιστή ήλιον από την 'Αγγλία γιατί είχε σιωσώσει σε μια μονομαχία στο Λονδίον τον άντιπαλό του και άρχισε να περιοδεύη στην Γαλλία

και άρχισε να περιοδεύη στην Γαλλία

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Δουμάς υιός στην 'Ανατολή. Στο τελωνειακό σταθμό των συνόρων. Όπου ο τελωνοφύλαξ διατάζει. 'Η συμφέρουσα πρότασις του σταθμάρχου. Το βιολί του Παγκανίνι. Το πάθημα των έχθρων του, κλπ.

Κάποτε ο 'Αλέξανδρος Δουμάς υιός είχε κάνει μια μεγάλη περιόδευσιν στην 'Ανατολή και επέστρεψε στη Γαλλία μέσω 'Ιταλίας. Όταν έφθασε στα σύνορα Γαλλίας-'Ιταλίας, σταμάτησε στον σταθμό της Βεντιμιλίας.

Εκεί επρόκειτο να γίνη ή κανονική τελωνειακή επιθεώρησις των άποσκευών του.

Ο Γάλλος άρχιτελωνοφύλαξ τον άνεγγώρισε άμέσως και έπειδή ήταν θαυμαστής του είχε την διάθεσι να μνην επιθεώρησιν της άποσκευής του δραματουργού. 'Αλλά ο άθεόφοβος ο Δουμάς κουβέλαγε μαζί του από την 'Ανατολή ένα σωρό μπαούλα, βαλίτσες, και ταξιδιωτικά καλάρια, στα όποια είχε κατελύσει στο ταξίδι του.

Γι' αυτό σκέφθηκε ο τελωνοφύλαξ ότι αν παρέλειπε να κάνη την επιθεώρησι των άποσκευών του Δουμάς ήταν πιθανό να διαμαρτυρηθούν οι άλλοι ταξιδιώτες, τόσο μάλλον γιατί ήταν σχεδόν βέβαιο ότι οι θαυμαστές του Δουμά στην 'Ανατολή θα του είχαν προσφέρει ως δώρο ποσότητες έκλεκτων άνατολικών καπνών και όφασμάτων.

Και έπειδή δεν τόλμυσε να άναλάβη ο ίδιος την εθύνη, έπηγε στον διευθυντή του Τελωνείου και του είπε:

— 'Ανάμεσα στους ταξιδιώτες είναι ο 'Αλέξανδρος Δουμάς που έρχεται απ' την 'Ανατολή. Φυσικά αυτός θάχει μαζί του άνατολικά καπνά και σιγαρέττα. 'Αλλά είναι σωστό να κάνω έρευνα στις άποσκευές ενός τόσο μεγάλου συγγραφέως που τιμά την Γαλλία; — 'Αφρως και θά το τακτοποιήσω ένώ, άποκρίθηκε ο διευθυντής του Τελωνείου.

Πλησίον τον Δουμά, τον χαιρέτησε με σεβασμό, και τον ρώτησε με δση μπορούσε περισσότερη εύγένεια.

— Με συγχωρείτε, μάτερ, έρχομαι από την 'Ανατολή; — 'Ακριβώς.

— Τότε θάχετε βέβαια μέσα στα μπαούλα σας μερικά κουτιά άνατολικά τσιγάρα και μερικά δείξτε το μεγαλύτερο της δικής σας τήχης

μάλτερ, για να μην κάνουμε έρευνα στις άποσκευές σας. Θά άρκεστούμε σ' ένα λόγο σας. 'Εχετε; — Σας δίνω τον λόγο μου, είπε ο Δουμάς, ότι δεν έχω μαζί μου ούτε ένα τσιγάρο, ούτε ένα τριμμα καννυ, ούτε μια πηχυ όφασμα.

— 'Εν τούτοις περιπτώσει, άπάντησε ο διευθυντής του Τελωνείου με τόνο έμπιστευτικό χαμηλώνοντας τη φωνή του, έν τούτοις περιπτώσει, μάτερ, μπορεί να σας προσφέρω έγώ μια ποσότητα λαθραίων καπνών, όσα θέλετε, σε πολύ φθινή τιμή. Πρός χάρι σας θά κάνω και έκπτωση...

Ο Δουμάς έμεινε μετά τόση άνοιχτό μπρος σε τόση άναίδεια. Ο διάσημος 'Ιταλός βιολιστής Παγκανίνι είχε πάει κάποτε στο Παρίσι, όπου έπρόκειτο να δώσση τέσσερες συναυλίες στην αίθουσα Δαμορισιέρ.

Τό Παρίσιονό κοινό τον άποθώσε κυριολεκτικώς απ' την πρώτη συναυλία, στην όποια έλοι οι θεαταί έρβιοι τον χειροκρούσαν άνατολικά καπνών και όφασμάτων.

Και έπειδή δεν τόλμυσε να άναλάβη ο ίδιος την εθύνη, έπηγε στον διευθυντή του Τελωνείου και του είπε:

— 'Ανάμεσα στους ταξιδιώτες είναι ο 'Αλέξανδρος Δουμάς που έρχεται απ' την 'Ανατολή. Φυσικά αυτός θάχει μαζί του άνατολικά καπνά και σιγαρέττα. 'Αλλά είναι σωστό να κάνω έρευνα στις άποσκευές ενός τόσο μεγάλου συγγραφέως που τιμά την Γαλλία; — 'Αφρως και θά το τακτοποιήσω ένώ, άποκρίθηκε ο διευθυντής του Τελωνείου.

Πλησίον τον Δουμά, τον χαιρέτησε με σεβασμό, και τον ρώτησε με δση μπορούσε περισσότερη εύγένεια.

— Με συγχωρείτε, μάτερ, έρχομαι από την 'Ανατολή; — 'Ακριβώς.

— Τότε θάχετε βέβαια μέσα στα μπαούλα σας μερικά κουτιά άνατολικά τσιγάρα και μερικά δείξτε το μεγαλύτερο της δικής σας τήχης

και να τους ταπεινώσση άκόρη περισσότερα.

Έδειξε λοιπόν στο κοινό το βιολί του που είχε μια μόνο χορδή και έπαιξε όλα τα μουσικά κομμάτια του προγράμματος στη μια έκείνη χορδή.

Φυσικά το κοινό τον άποθώσε μ' ένα ένθουσιασμό που έφθασε το παραλήρημα. 'Η έφημερίδες την άλλη μέρα περιέγραφαν επίσης μ' ένθουσιασμό το καταπληκτικό αυτό φαινόμενο. Και από τότε όπουδήποτε έδινε συναυλία ο Παγκανίνι, το κοινό του ζητούσε να παίξη σε μια χορδή, έστω και ένα μόνο απ' τα κομμάτια του προγράμματος.

Αλλά το περιστατικό αυτό είχε και άλλες συνέπειες.

Την ημέρα που επρόκειτο να πάη στην οίθουσα Δαμορισιέρ για να δώσση την τετάρτη και τελευταία συναυλία του, ο Παγκανίνι μόλις βγήκε απ' το ξενοδοχείο του φώναξε ένα άμαξι. 'Ος γνωστόν ήταν τρομερά τσιγκούνης και γι' αυτό παζάρωνε τρομακτικά και για τα παραμικρότερα πράγματα.

— Πόσα θέλεις να με πιάς από δω στην αίθουσα Δαμορισιέρ; ρώτησε τον άμαξα.

— Έίκοσι φράγκα, άποκρίθηκε εκείνος που είχε άναγνωρίσει άμέσως τον διάσημο βιολιστή.

— Έίκοσι φράγκα! φώναξε κατάπληκτος ο Παγκανίνι. Μα στοιχίζουν λοιπόν τόσο άκριβά τα άμαξια στο Παρίσι.

— 'Αγαπητέ κύριε, του είπε ο άμαξας, όταν κανείς κερδίσει τέσσερες χιλιάδες λίρες παίζοντας με μια χορδή μόνο, μπορεί μού φαίνεται να πληρώσση είκοσι φράγκα στον άμαξα που θά τον έδηγήσση στην συναυλία του.

Ο Παγκανίνι δεν είπε τίποτε.

Ανέδθηκε στο άμαξι.

— Καλά πήγαίνε, είπε.

Στον δρόμο όμως είδε την διατίμησι που σύμφωνα με τη διαταγή της άστυνομίας ήταν κρεμασμένη σε μια άκρη του άμαξιού. 'Η διατίμησις όριζε ένα φράγκο για την διαδρομή απ' το ξενοδοχείο του στην αίθουσα Δαμορισιέρ.

Όταν τέλος έφθασαν, ο Παγκανίνι κατέβηκε απ' το άμαξι κι' έδωσε ένα φράγκο στον άμαξα.

— Τα άλλα δεκαεννιά, του είπε, θά σου τα δώσω όταν θά με μεταφέρης με μια καρότσα που νάχει μόνο μια ρόδα.

Τα προηγούμενα φύλλα της 'Οικογενείας' τιμάνονται προς 3 δραχμές έκαστον.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Ο δασκίτης της 'Αγγλίας όταν ταξιδεύη διενθεται γι' αυτόν φυσικά ειδικό βαγόνι. Γι' αυτό το βαγόνι πληρώνει τη συνθησμένη τιμή της 1ης θέσεως και έπιπλέον 13 λίρες και 4 πέννες για κάθε μίλι!

— Στο Λονδίνο υπάρχει, ως γνωστόν, το περίφημο Κρουστάλινο Παλάτι. Τό καλοκαίρι το παλάτι αυτό λόγω της ζέστης... μεγαλώνει 20 εκατοστά του μέτρου και τον χειμώνα μικραίνει 30 εκατοστά. Αυτό δέ γίνεται γιατί εινε κατασκευασμένο από γυαλί και σίδερο.

— Στην 'Αγγλία υπάρχει ένα όρνιοτεροφετο με 141.500 κότες! 'Ο ίδιος κότες του όρνιοτεροφελου άρχισε να έπαγγελματίζ με 12 μίνο ζεύγη κότες που 17 έ άν και με 500 δραχμές στην τόπνηλ.

— Νά μια καλή επιχείρησις: μια ζωντανή τίγρη της Βενγάλης τιμάται 100 χιλιάδες δραχμές. Γιάρχουν δέ έχει κυνηγοί που πιάζουν 5-6 ζωντανές τίγρεις τον χρόνο, εσπράττουν δηλαδή 500-600 χιλ. δραχμές.

ἰχθὺς τὸ στόμα.
 Οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν πλησιασάντα
 — τὸν πιάσανε.
 — Καληνύχτα σας, κύριε ὦ
 δέιτη, τοῦ φώναξε τότε ἡ μι-
 ούλα,
 M. TZEPTON

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ ΜΟΝΑΙ ΣΑΣ ΜΕ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΒΑΦΑΣ ΑΡΤΙ

LAMPOCREMA
Θέλω να ζυγισθώ
υι έγω με την
LAMPOCREMA
αδιαφορών διά την
δευωξίαν του
Δαρυβιν

LAMPOCREMA - ΛΑΜΠΟΚΡΕΜΑ

Η **LAMPOCREMA** είναι
μία φυσική και υγιεινιστική κα-
τασκευασία Κρέμας και της ο-
ποίας τα αποτελέσματα είναι τέ-
λεια, βέβαια και θετικά. Έν' ουγ-
κρίτει προς τον σάπωνα διά τα
γένεια με την χοήσιν της βοήθ-
τας, έχει τα εξής πλεονεκτήμα-
τα :

- 1ον) Υπάρχει το ξύρισμα με
ταχύτητα δίχως νερό, δίχως σά-
πωνα και δίχως βούρτσισαν.
- 2ον) Είναι πολύ καθαρή και α-
ποξενωμένη από βλαβερὰς ή έ-
ξερεθιστικές ουσίας.
- 3ον) Μη περιέχουσα καυστικές
ουσίας επιτρέπει την καλήν δια-
τήρησιν του ξυραφίου.
- 4ον) Αιτή ή Κρέμα τρέφει το
δέρμα και τ'ν δίδει μίαν ευχόρι-
στον δροσερότητα.
- 5ον) Μετά την χοήσιν της δεν
χρειάζεται το πλύσιμο του προ-
σώπου.
- 6ον) Δεν έμπεριέχει λιπώδεις
ουσίας.

7ον) Αντέχει θαυμασίως εις κάθε κλίμα.
8ον) Είναι αξιοσέστατη διότι είναι πολύ πρακτική και οικονομική.
Δεν πρέπει κανείς να συγχέη αυτήν την Κρέμα με άλλας τοιαύ-
τας ομοίας κατασκευής αι οποίαι δεν έχουν την τελειότητα και είναι
συνήθως και ενόχληται.

Τιμάται δραχμὸς 75, 40 και 22.50 αναλόγως του μεγέθους. Διά
τάς Έπαρχίας επί πλέον δραχμὸς 5 διά ταχυδρομικά τέλη.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΝΤΟΥΡΑΤΣΟΣ

ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Όδὸς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀριθ. 33 1ον Πάτωμα

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Η ΣΥΖΥΓΙΟΣ : Μα είδες πόσο α-
γοπημένο ζουν ο Μανώλης και
η Νίτσα ;
Ο ΣΥΖΥΓΙΟΣ : Ναι μα ξέρεις τό-
σο ; Γιατί η Νίτσα είναι πολύ β-
ξυπη γυναικα και δὲν ξησά ποῦ
λίγο και παινούργια φορέματα, ἀλ-
λά βάφει μόνη της τα παλὰ της
μα τὰς θαυμαστικὰς Γερμανικὰς Βα-
φὰς υφασμάτων "ARTI", και τὸ
πάνη παινούργια.
Η ΣΥΖΥΓΙΟΣ : "Α ! τι αὐτὸ μὰς
παρουσιάζεται η Νίτσα πόσο λίγο
και με παινούργια φορέμα, ἀμ' ἐ-
νε τρέξα πόσο μου π' έμένα 2 πα-
σετάκια βαφῆς "ARTI", μπουσά ντὲ
ρός. Έχω δὴ τα παλὰν στὰ ἑμμο-
ρμά και τὸ Φαρμακείο της γυναι-
κὸς μὰς.

ΔΙΑ ΤΑ ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

συνιστώμεν την τελειοτέραν 'Ο-
φθαλμολογικήν Κλινικήν του κ.

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Υψηλήτου της 'Οφθαλμολογίας εν
τῷ Πανεπιστημίῳ.

27 Μεσάνδρου 28-Αθῆναι. Τηλ. 1-68

Τὰ πτυκωσίου φήμης ἀνεγνώρι-
σμενα και ἡγγυημένα ξυράφια

RONGO N° 1172

πα' οὐνται αποκλειστικῶς παρὰ
του Μ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΓΛΟΥ πλα-
τεία Παλαιῶ Δημοπρατηρίου 104.
Πλουσιὰ πατακαταθήκη όλων τῶν
εἰδῶν δὲ τὸς κορυφαίς εἰς τιμὰς
ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΤΑΧΕΙΑ ΑΝΑΔΟΥΦΗΣΙΣ

Διά κάθε πόνον ή μόλω-
πα επαλείψατε Σλόαν
Λινιμέντ επί του πονεμέ-
νου μέρους. Αφαιρείται ή
φλόγωσις και ό πόνος έ-
ξαφανίζεται.

ΤΟ ΣΛΟΑΝΣ
ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΟΝ
ΠΟΝΟΝ

ΕΛΑΙΑ
ΑΛΦΑ

Ανώτερα
όλων.

Πραγματι-
κῶς άγνὰ
σὲ δοχεία
σφραγισμέ-
να 4 και 2
δράκμων.

ΑΠΟΘΗΚΗ
Μεσάνδρου 21
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ

Γραμμάς δρεχαλίνους,
Ποντίλις, Μονές, Ήρι-
μαυρες, Κορνίζες, Εδρι-
σκες σὲ τυπογραφείον
ΣΤΡΑΓΓΑΛΟΥ - Λέκη 7

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παρὰ σο-
βαρῶ οἰκογενείᾳ ἐν ή δύο δωμάτια
ἐπιπλωμένα ή μη, ηλεκτροφώτι-
στα κλπ. ἐν ιῇ συνοικίᾳ Ἀχαρνῶν.
Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφ ἰα μὰς
Λέκη 7 Ἀθῆναι.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΧΟΡΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΙΤΖΑ
Διπλωματούχου Κιθηνητοῦ
τῶν Ἀκδημιῶν Χοροῦ Πα-
ρισίων, Ἀγγλ. α, Γερμανίας,
Βελγίου, Ὀλλανδίας.
ΟΔΟΣ ΔΙΟΜΕΙΔΟΣ 4 (Πάρκοις Ἑρμοῦ).
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΡΕΚΑ
ΒΟΥΛΗΣ 15

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΙΑΤΡΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Όδὸς Βίνας 9 - Ἀθῆναι

Ἀριθ. τηλεφ. 5-72 (Πλάνο)

ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ

έγγυητικαί ἐπιστολαί Τραπε-
ζῶν δι' ἀνάληψιν ἔργασίων
με ἔρους εὐνοϊκούς.

Π ΚΥΒΕΛΛΟΣ

Δραχμῶν 6 β

Τὰ προπριέμενα φύλλα τῇ
«Οἰκογενείᾳ» τιμῶνται δραχμὰς
3 ἑκάστον.

Η μεγαλειότης ἡγνωνιστῆ
διαφρεστικῆς ἑλαιοῦς εἴναι

κ. "ΓΡΕΚΑ"

Βουλῆς 15
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙ Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ;
ΣΑΣ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ, ΧΛΩΡΩΣΙΣ, ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ ; ΣΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΝΕΕΣ ΑΠΑΙΣΙΕΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ
Για να σωθῆτε, για να συνέλθετε, για να δυναμώσετε, προμηθευθῆτε τὸ περίφημο τὸ θαυματουργὸ τὸ σῶσαν δαγκέλιον.

CITON

Θα τὸ βρῆτε σὲ Φαρμακεία.

Προμηθεύεται Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ καὶ Μ. ΠΑΛΑΙΟΓΕΝΙΔΗΣ Βασιλάτους 58α Ἀθῆναι

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ ΜΟΝΑΙ ΣΑΣ ΜΕ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΒΑΦΑΣ ΑΡΤΙ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ **ΣΤΑΡΡ**

ΤΥΠΟΣ XXII

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΟΛΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ **ΣΤΑΡΡ**

ΑΘΗΝΑΙ: Στολ 'Αρσενίου 12

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: 'Οδός Φίλωνος 48